

C IX

121

etiam aliquem a pietate Christi rapuerit.

Cap. XV

22 **E**rat ergo recubens unus ex discipulis eius in sinu Ihesu quē dili-
 22 gebat Ihesus, inuit ergo huic Simō Petrus & dicit ei / qs ē de quo
 22 dicit: itaq; cū recubisset ille supra pectus Ihesu: dicit ei, dñe qs
 22 est: respondit Ihesus: ille est / cui ego intinctū panem porrexero. ¶ Ad-
 mirari etiam in his oportet: et pietatem in Christū & religionē discipu-
 lorū. Nā cū neq; concilii sibi essent / nec coniecturis dare se uellēt: per Pe-
 trum qui omnibus preerat / interrogare maluerūt, nec tamen Petrus id
 per seipsum peragit: sed p Ioānē qui hoc nobis euāgeliū cōscripsit, quiq;
 nomen suū celauit: ne inanis cuiusdā glorie causā diligere se a Christo di-
 cere uideret. nutu ad interrogādum impellit, ille uero ad pectus incli-
 natus dñi: petit occulte, cui saluator nullū aliud signū dedit: q̄ qd̄ pro-
 pheta pdixerat. Qui māducat panē meū: magnificauit sup me supplan-
 tationē. Tictū enī panē dedit: ut ex hoc ostēderet illū esse / qui aduersus
 se calcaneū suū leuauerit. Sic formidinē discipulorū quā de seipso quisq;
 habebat / expulit: et alterius prophetie in mētē illos reduxit / que dicit.
 Tu autē hō unanīmis / dux meus / et notus meus / qui simul mecum dul-
 ces capiebas cibos: in domo dei ābulauimus cum cōsensu, eiusdē enī ani-
 mi intīmus familiaris / eiusdēq; mēse particeps cū Christo proditor fue-
 rat / & cū aliis discipulis miraculorū minister ad gloriā Christi oīa pagēs:
 sed turpi postea q̄stu supatus / honorātis eū Christi gratiā pdidit. Ani-
 māduertendū autē esse puto diligēter: quō euāgelista q̄ breuiter ad be-
 ne uiuendū maxime hortat / si uolumus diuinārū rerū cognitionē adi-
 pisci, exēplo enī seipsū nobis proponit: q̄ sic diligebat a Christo / ut in si-
 nu eius fere sederet. Illi enī deo sūm opere propinquāt: qui mūdo corde
 sunt, quibus p̄cipuū a saluatore munus attribuit. Beati enī sunt inqt ho-
 mines mūdo corde: qm̄ ipsi deū uidebūt. Nēpe ista beatificatio uera ex-
 titit in Ioāne, uidit enī gloriā Christi ut ipse testat gloriā q̄si unigeniti a
 patre / nec corporeis oculis inuisibile uidit naturā. Nullus enī patrē uidit:
 nisi qui a deo est / id est filius dei, qui uero procul se a turpitudine remo-
 uet / et inanibus huius uite curis mēte nō agitāt: illis supra q̄ animus per
 se hominis ferre potest / gloriā suā Christus reuelare solet / i qua etiā pa-
 ter uidet. propterea dicebat: q̄ uidet me / uidet & patrē meū. Cap. XVI.

Psalmus
40Psalmus
54Mathe.
9Ioannes.
6Ioannes.
14

22 **E**t cū itixisset panē: dedit Iude Simōis Scariothis, & post buccela-
 22 tā: introiuit in illū sathanas. ¶ Perspicuū discipulis suis signū de-
 dit saluator, tixit enī panē & dedit eū: leuaturq; calcaneū aduer-
 sus se ostēdēs qui panē illū māduicaret, & tūc ī pietatis totius princeps / &
 malorū omniū excogitator in animū Iude penitus insiliit. Nemo aut pu-
 tet panē illū / diaboli fuisse ingressus causā. Nemo ita īsanat: ut bene-
 dictionē / tāti mali causam arbitretur, sed maxime attendat: uniuersaq;
 rē animo diligentius uoluat. Nam qm̄ etsi nihil oīno illi defuit / qui una
 cum ceteris amoris charitatisq; Christi particeps fuit: et tamen in ma-
 lis perseuerabat consiliis / nulla penitentia tactus / nulla Christi admo-
 nitione commotus / nullo saltē rubore cum scire omnia Christū uideret

q. 1.

Cy.in lo.

affectus/imo uero magis magisq; in horas cupiditate patrandi sceleris ardens, idcirco desolatam delitutamq; ab omni auxilio animam eius diabolus uidens/ & mētē nulla custodia munitā aspiciens; ingressus in eam est. Tritū sane id diabolo esse inuenies, solet corda piorū prauis tētare cogitatiōibus/et uoluptatū ardore ad delinquēdū detrudere: sed illuc maxime impellit/quo per seipso inclinari perspicit, ita infirmitatē nostram ad arma nequitie lue cōuertit; et ingenii nostri morbo aduersus nos utitur, uoluptate carnis alius laborat; per hāc aggreditur, alius auaritia superatur; hunc habēdi cupiditate magis incendit, ita nostris affectibus quasi armis usus; nos expugnat, et sicut optimus dux exercitus; turres et uineas ibi peragit/unde capi obseffa urbs facilius potest, eodē sathanas modo per imbecillio rem animi partem nos euerit; presertim si uiderit nihil apud nos admonitiones/exhortationesq; uirtutis posse, ac maxime si mysticam benedictionem sperni a nobis cōspexerit. Hec enī maximopere/ si cum pietate suscipitur; uires suas cōfringit, proditor autem sepius redargutus; non erubuit charitatem Christi/ cōtēplīt honorē/et gratiā eius abiecit/ benedictionē asp̄natus est/ in uno fixus herebat/ illud solummodo uoluebat/ quomodo pecuniolā sibi pareret, non ergo ut consiliatorē: sed ut cogitationū suarū dominū in corde diabolū retinet. Quare fugiamus oro/ fugiamus cupiditates animi unde secutura detrimēta uidemus. Sed si dominantis (ut quidam dicit) spiritus in te ascenderit; non cesseris ei. Nā etsi potestatis nostre nō sit: facere/ ne tales spiritus id est cogitationes in mētē nostrā ascēdant; possumus tamē quod ascēderit euicere/ nec cōmittere ut magnas propter negligentiam nostrā agat radices. Aliter nō dubitemus quin peruicacia diaboli paulisper possit superare, ita huiusmodi quid patiemur: qualem psalmista canit, anteq̃ humiliatus essem: ego deliqui, prius enim q̃ peccati consummatione: delinquimus/ peccatū uoluntate amplectentes/ & ianuas anime diabolo patefaciētes, cuius rei proditor nobis exemplum est.

Cap. XVII.

» **D**icit ei ihesus, qđ facis: fac citius, hoc autē nemo sciuit discubētū ad quid dixerit ei. Absonū atq; incōgruū superioribus forfā hoc multis uidebitur, cur enim quispiā dicet: cū multis proditorē carpserit modis/ reuocareq; ab improbo ipsum proposito studuerit/ hortari modo/ ut citius peragat uidetur? aut cur eū incitat: qui a seipso inflammatus est/ cuius incendium consiliis potius extingūēdum erat? Sed nihil incongrue/ nihil absurde dicitur: si quis diligentius atq; profundius hec consideret. Dictum enim modo est/ ab euangelista ingressum fuisse in cor Iude diabolū: cui nunc Christus/ quia totū hominem possederat dicit/ quod facis: fac citius, id est tuum opus quod semper facere tibi cordi ē: facias citius o diabole, prophetas occidisti, iudeorum animos ingressus: lapidibus eos petiisti/ qui salutarem iudeis doctrinam ministrabant, nemini qui a deo missus esset pepercisti, magna in omnes atrocitate usus fuisti, ueni post illos ego/ ut errantes

Eccēs.

10

Psalmus

118

Cap. XIII

